

عنوان مقاله:

بررسی جانمایی کانال ارتباطی جدید در خلیج گرگان بر پایه ویژگی تعویض آب

محل انتشار:

دوفصلنامه هیدروفیزیک، دوره 5، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

سعید شربتی - دانشکده شیلات و محیط زیست - دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

با ادامه روند کاهش سطح آب در آینده در دریای کاسپی، انسداد تنها راه ارتباطی خلیج گرگان با دریای مادری در ناحیه چایقلی میسر خواهد بود. بر این پایه یافتن راه‌حلی برای ارتباطدهی خلیج و دریای کاسپی با احداث یک کانال جدید می‌تواند حیات این بوم‌سازگان را تضمین کند. این مقاله به بررسی وضعیت تعویض آب در خلیج گرگان از راه کانال‌های ارتباطی جدید و لایروبی کانال‌های قدیمی در سناریوهای کاهش سطح آب می‌پردازد. در این پژوهش نسبت به جفت نمودن به‌هنگام مازول‌های هیدرودینامیک و انتقال-پخش از مدل مایک 21 در چهار تراز اقدام شده است. کانال‌های گلوگاه با داشتن زمان تعویض 106، 87، 5/70 و 5/71 روز و انزان با داشتن زمان تعویض 117، 108/6، 64/6 و 79/5 روز به ترتیب در ترازهای 27، 27/5، 28/5 و 25/9 متر در اولویت پژوهش و اجرا قرار دارند. بیشینه طول کانال‌های گلوگاه و انزان در خلیج گرگان به ترتیب برابر 2 و 2/7 کیلومتر محاسبه شد. کانال‌های اسماعیل‌سای، آشورآده و خزینی دارای بیشترین زمان تعویض آب بوده و بیشترین نیاز برای لایروبی را در هر تراز کاهش در نظر گرفته شده دارند. نظر به اتصال کانال انزان به عمیق‌ترین بخش خلیج گرگان و جلوگیری از جانمایی بوم‌شناختی مخرب در آینده پیشنهاد می‌شود تا کانال یادشده به‌عنوان کانال اتصال‌دهنده خلیج گرگان با دریای کاسپی موردتوجه جامعه پژوهشی و مسئولان قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

خلیج گرگان، تعویض آب، کاهش سطح آب، کانال، مایک 21

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142067>

